

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Irene Simonsen har været så lang tid i politik, at hun er begyndt at snakke udenom.

Det, jeg ønskede fru Irene Simonsen skulle forholde sig til, er det liv, de fattige børn har. Det er det liv, hvor man er marginaliseret i klassen; det er det liv, hvor man ikke har råd til at deltage i de andres fødselsdage og ved, at man ikke selv kan invitere til fødselsdag; det er det liv, hvor man ikke har mulighed for at gå til fodbold, selv om man er knaldhamrende dygtig til det, fordi forældrene ikke har råd til at betale, og det er det liv, hvor man skal samle flasker for overhovedet at kunne få penge til aftensmaden den sidste dag i måneden. Det er det liv, fru Irene Simonsen synes er rigtig, rigtig godt at give danske børn. Det er virkeligheden, og den virkelighed synes jeg fru Irene Simonsen skulle forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Så kan jeg i hvert fald konstatere, at fru Anne Baastrup har været endnu flere år i politik og er blevet endnu dygtigere end mig – ikke til at tale udenom, men til at fordreje det, der bliver sagt. Men det er altså en evne, man åbenbart tilegner sig med årene herinde.

Jeg har netop sagt, at jeg også kan have ondt af de børn, for de børn er uskyldige ofre. De kan ikke gøre for det, de skal selvfølgelig hjælpes, og den bedste hjælp, vi kan give de børn, er først og fremmest at hjælpe deres forældre ud af den situation, de står i, og som de er fastlåst i. Det, det handler om, er at give dem hjælp, og hvis det handler om gammel gæld, som er håbløs at komme ud af, skal vi give dem en gældssanering og hjælpe dem med at få arbejde eller uddannelse, så de kan komme videre.

I øvrigt er det sådan, at uden at være inde i alle detaljer med hensyn til, hvad der kan ydes af ekstra hjælp, er jeg dog bekendt med, at der i specielle situationer kan ydes ekstra hjælp, specielt når der foreligger forsørgerpligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere spørgsmål til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette Brix.

Colette L. Brix (DF):

Da vores ordfører, hr. Bent Bøgsted, ikke kunne være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Dansk Folkeparti var sammen med bredt flertal i Folketinget bestående af regeringspartierne, Socialdemokraterne og De Radikale med i forliget om »Flere i arbejde«, og en af de klokkeklare målsætninger med aftalen var, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Det må ikke være sådan, at man har et grundlag for arbejdsmarkedspolitikken, der gør, at kontanthjælpsmodtagere kan komme i den situation, at de får mere i kontanthjælp, end de ville få, hvis de tog et arbejde til mindstelønnen, der mange steder er 90 kr. i timen.

Det var netop grundlaget for indførelsen af et kontanthjælpsloft. Ved at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, skaber man en helt nødvendig betingelse for en solid arbejdsmarkedspolitik, og det er netop det, vi ønsker.

Kl. 11.55

Meningen med kontanthjælpen er, at man får hjælp fra det offentlige, indtil man får et job. Har man mulighed for at tage et job, skal man selvfølgelig tage det, og her kommer vi til noget, der er meget vigtigt. Jeg tror ikke, det så meget er pengene, der gør folk lykkelige, uanset om det er 300 kr. eller 400 kr. eller 500 kr. mere om måneden. Det luner selvfølgelig altid på bagsmækken, hvis man får lidt mere i lommen, men jeg tror, det er meget, meget mere vigtigt, at folk får en mulighed for at komme ud og få et job. Det er ikke sjovt at være uden for det hele; det er ikke sjovt at være isoleret derhjemme, ikke at skulle møde om morgenen, ikke at skulle gå i bad, gøre sig klar, tage af sted og være blandt kolleger og venner på arbejdspladsen. Det kan ikke være sjovt, og jeg er sikker på, at mange af dem, der sidder og følger med i det, vi herinde snakker om i dag, vil give mig fuldstændig ret.

Det er også vigtigt for børn, at deres forældre er på arbejdsmarkedet. Vi ved jo godt, hvordan det er, når børnene går i skole og bliver spurgt: Hvad laver din mor, og hvad laver din far? Jamen de går begge to derhjemme, fordi de er arbejdsløse eller kontanthjælpsmodtagere. Det er ikke spor sjovt at skulle svare det.

Det er vigtigt, at der bliver taget mange initiativer, og dem vil jeg meget hellere pege på. Vi har indgået forlig om »Flere i arbejde«, »Ny chance til alle« og »Nye veje til arbejde« og jeg ser frem til, at de nye jobcentre vil blive en succes. Jeg synes, det er vigtigt, at vi fokuserer på nogle af de ting, får folks hverdag til at hænge